

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Jncipit Revelatio Eivs, Qvæ Facta Est, Post circvlvm Vnivs Anni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

quis dubitare potest, qui humanum genus perire non permittis?

FINIT VITA VEL OBITVS SANCTI LANDEBERTI
EPISCOPI.

=====

INCIPIT REVELATIO EIVS,
QUE FACTA EST, POST CIRCVLVM
VNIVS ANNI.

POST EA anni circulo expleto in visione nocturna sanctus LAMBERTVS thesaurario AMALGISI-IO, qui olim iudex eius fuerat, apparuit, & leniter cum eo loqui cœpit. At AMALGISILVS causam aduentus eius diligenter interrogabat. Sanctus autem LAMBERTVS respondens dixit; Visitando Reliquias PETRI & PAULI ROMAM adiuimus, & reuersi sumus. De inimicis nostris, hoc est, de DODONE facere solliciti sumus. Nam tempus est, vt debitum exoluant. Visionem autem & verba huiusmodi confestim opera sunt secuta. DODO enim, qui primus & princeps necis LAMBERTI fuit, ultione diuina percussus, omnibus intestinis, putrefactis, foras proiectis, infelicem & pessimam vitam finiuit, & in profundum inferni retrusus, cruciatus sine fine perpetitur. Satellites autem DODONIS & consanguinei eius crudeles, qui in opere & in consensu sanctum LAMBERTVM peremerunt, tumultuoso impetu inter se dimicantes inuicem se interfecerunt. Ille autem, qui specialiter eum punxit, à germano suo crudeliter interfectus est. Alij autem ex eis à dæmonibus vexati, & diuersis generibus vocum vlulantes, quæ humana natura contremiscebat, audire Lambertii nomen ac auscultare formidabant: & paucis ex eis, expleto anno, remanentibus, cæteri omnes pessima & turpissima mor-

morte præuenti miserrimam & amarissimam vitam amiserunt; & in igne perpetuo, qui diabolo & Angelis eius præparatus est, pœnis & tormentis ineffabiliter cruciabantur: *Math. 24*
Sanctus autem Lambertus, insignis Martyr, palma victoriæ coronatus, cum Angelis & Archangelis & cum omnibus semper exultat in sæcula iustis.

Suffragante Domino narrare volumus, quod nuper post aliquos annos, sanctus Lambertus per visionem, cuidam viro venerabili apparuit, vt sine aliquo cunctamine corpus suum ad LEODICVM deferretur: & hoc idem sacerdotibus & fidelibus viris, Deum timentibus, multis reuelatum est modis. Sanctus autem HVCBERTVS, qui quondam LAMBERTI discipulus fuit, quiq; illo tempore in hac regione Pontifex erat, auditis his miraculis, cum timore Dei festinans, ordinem rei diligenter inquisiuit, & cum omnia sciscitatus esset, cum senioribus loci illius consilium iniens; & sciens, quod Dei nutu omnia reuelata sunt, iussit, vt corpus beati Pontificis absq; vlla dilatione ad locum prædestinatum cum magno honore deferrent. Præparauit etiam vestimenta ornata, quæ necessaria essent de sacratissimi corporis cura; & accessit cum multis sacerdotibus & leuitis & cæteris clericis psallentibus, & cum magna præterea Christianorum multitudine, quæ circa beati Martyris corpus psalmos & hymnos & cantica, secundum diuinæ religionis ritum pia deuotione decantabat. At venerabilia membra Christi Martyris odore suauissimo flagrantia HVCBERTVS Pontifex solida & inlibata reperit, & cum timore & honore maximo de sepulchro eleuans, in preciosis vestimentis illa inuoluit. Ea quoq; quibus dudum fuerat indutus, sub sigillis cum magna cura reposuit. Hinc inde fratrum fideliter psallentium choricum cymbalis canoris, organisq; suauissima mo-

dulatione sonantibus concinebant. Et hinc Angelorum agmina in excelsis psallentium & omnipotentem Dominum de triumpho martyrij Lamberti laudantium, ab idoneis testibus visa & audita sunt. Porro omnis plebs vario concentu & intermixto gemitu, antiphonarum quoque sonitu concinens, & præ magnitudine tristitiæ vix hæc verba sequentia explicare potuit: O pastor bone, cui hanc plebem seruandam committis? O dulcedo pauperum, o fortitudo debilium, o illuminator gentium, noli deserere nos, quos diuinis verbis, exhortationibus spiritualibus, sicut pater unicum filium ammonebas & consolabaris. His autem dictis turba multa rectum iter carpens sanctum LAMBERTVM prosequebatur. Resocillata autem plebe in loco, qui vocatur NIVIALLA, contigit, vt alius pauper cæcus cupiens feretrum attingeret, & lumen recepit, & cum magno gaudio laudes Dei vociferans, & gratias ei & Lamberto referens pergebat. Egressa quoque inde turba corpus sanctum in villam, cuius vocabulum HERIMALA, vexerunt. Dumque ibi commorati essent paululum, ad augendam populi fidem, & ad famam sancti accumulandam, instigante Domino, alius contractus in conspectu populi allatus est. Qui cum aspexisset feretrum, subito omnes compagines membrorum eius solidata & confirmata sunt: atque illo LAMBERTVM prosequente omnis populus glorificabat Dominum. In præfatis autem locis, in quibus Dominus has virtutes operari dignatus est, à fidelibus & deuotis Christianis Basilicæ venerabiles in honore sancti LAMBERTI ædificatae sunt. Post hæc turba vniuersa cum sancto ad optatum locum peruenit, ac omnes habitatores loci illius gaudentes ac exultantes, in occursum desiderati corporis exierunt; & cum honore magno susceperunt, & dignam ei præparauerunt mansiunculam: quæ opere

Nivella.

Harualt.

opere artificum mirabili & copiosa mole auri & argenti & gemmarum & lapidum preciosorum ac diuersis lrueturæ speciebus in eundem locum à potentibus collatis, ita fabricata est, vt vix sermo narranti sufficiat exponere. Ibi-que, vt decebat, urbana & venerabilis nritifica memoria, hac prægrandis Ecclesiâ, composita est; ampliusq; quotidie deuoti Christiani eam venerantur. Ibi cæci lumine recepto, leprosi plurimi scabie mundati, paralytici læsione corporis curati, à dæmonibus vexati resipiscetes, diuina largitate & gratia sani efficiuntur. Sed si quis sigillatim omnia mirabilia, quæ ibidem Deus per merita sancti LAMBERTI assidue operatur, vt gesta sunt, nunc enotescere voluerit, fastidium legentibus inrogabit. Pauca verò, quæ de vita & de virtutibus eius narrauimus, omnibus auditoribus fidem certam præstare debent; dum hodie iuxta tumbam eius in argumentum rerum probandarum cippi fracti ostenduntur, & plurimæ catenæ & compedes rumpuntur. Claudi gressibus solidatis, & diuersis infirmitatibus vexati, omni languore de corporibus & anima eorum ablato, incolumes ad propria loca reuertuntur. Dum autem in paruis præcedentibus temporibus multa quidem miracula sunt gesta; quis modo digna æstimatione comprehender, quanta & qualia per prolixa temporum spatia gerenda erunt, dum nunquam iuxta beati præsulis atq; gloriosi Martyris tumbam vsq; in hodiernum diem signa & mirabilia fieri cessent, per auxilium Domini nostri IESV Christi, qui cum Patre viuit & regnat Deus in vnitate spiritus sancti per omnia sæcula sæculorum.

Amen.